

Björnskinnet

Två vänner kom överens om att gå på björnjakt. En dag gav de sig iväg mot skogen. [På vägen] sade de till varandra: Vi säljer björnskinnet och av pengarna från det köper vi fina saker och gör både det ena och det andra. De mötte faktiskt en stor björn med fin päls och som nalkades från avstånd. Av rädsla klättrade den ene upp i ett träd och då den andre blev ensam kvar och [dessutom] hade hört att björnar inte bryr sig om döda [människor], låtsades han vara död. Björnen kom, luktade på honom och gick [sin väg]. Så fort [den] avlägsnade [sig] kom den som var uppe i trädet ner och frågade vad björnen hade sagt [i vännens] öra (= hade viskat till honom). [Han] sa: den gav mig två råd; för det första att inte gå på björnjakt med en feg vän, och för det andra att inte sälja en [ännu] ofälld björns skinn.